

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Μετά την επιτυχία που σημείωσαν τα δύο προηγούμενα χρόνια συνεχίστηκαν για τρίτη χρονιά σε συνεργασία με το ΙΔΕΟΘΕΑΤΡΟ οι εκδηλώσεις για την Αρχαία Ελλάδα.

Κατά την έναρξη των εκδηλώσεων στις 10 Ιανουαρίου χαιρετισμό απήθυνε ο πρύτανης ΕΜΠ Νίκος Μαρκάτος, ανοίγοντας επισήμως τον τρίτο κύκλο των εκδηλώσεων.

Ο κ. Μαρκάτος μεταξύ άλλων ανέφερε τα εξής:

«Όταν ξεκινήσαμε τις εκδηλώσεις αυτές, το μόνο που γνωρίζαμε ήταν η πρόθεσή μας και ακόμα η υποχρέωσή μας να πλησιάσουμε και να γίνουμε κοινωνοί του πνεύματος των προγόνων μας, να σκύψουμε στην ιστορία μας και να συνειδητοποιήσουμε την ταυτότητά μας, την ταυτότητα που ψάχνει να βρει κάθε άνθρωπος στον πλανήτη.

Και η υποχρέωση αυτή δεν είχε να κάνει μόνο με τον εαυτό μας. Βρισκόμαστε σ' έναν Πανεπιστημιακό χώρο και οι ανάγκες του ατόμου πρέπει να ελαχιστοποιούνται και να βλέπει κανείς τον εαυτό του μέσα από τους άλλους, μέσα στους άλλους.

Η ανάγκη καθενός μας, για να βρει διέξοδο περνάει μέσα από τον άλλο, περνάει μέσα απ' όσα γνωρίζουμε, όσα πρέπει να γνωρίζουμε, ακολουθεί τη ροή των πραγμάτων και μεταμορφώνεται σε στάση ζωής, γίνεται εξέλιξη και πρόοδος, μέσα από κοινούς σκοπούς και στόχους.

Είναι αλήθεια ότι σήμερα ζούμε σε μια άγρια εποχή. Αξίες αμφισβητούνται, θεσμοί κλωνίζονται, ιδανικά καταρρέουν, ο ορθός λόγος διαστρέφεται και η κοινή λογική βιάζεται και καλείται καθημερινά να αναγνωρίσει στο άσπρο το μαύρο, στη μέρα τη νύχτα.

Και μέσα σ' αυτό το χορό του παραλόγου, βρισκόμαστε εμείς και τα παιδιά μας, εμείς που καλούμεθα να στηρίζουμε τις γενιές που θάβουν, εμείς που έχουμε χρέος να τους εξασφαλίσουμε τη γνώση και την αλήθεια μέσα από τη γνώση, την πίστη και τα ιδανικά.

Είναι γεγονός ότι η προσπάθεια είναι δύσκολη, ειδικά σ' έναν κόσμο που παραπαίει και χάνει το έδαφος κάτω από τα πόδια του.

Από την ομιλία του κ. Χριστοδούλου.

Όμως η μοιρολατρία, δεν ταίριαζε ποτέ στον Έλληνα και ασφαλώς δεν μπορεί να προταθεί από ένα Πανεπιστήμιο σα θέση και στάση ζωής.

Ένα Πανεπιστήμιο οφείλει να ερευνά, να νοιάζεται να προσφέρει γνώση και αλήθεια, να καλλιεργεί το διάλογο, να μην αποκλείει απόψεις, να εκτίθεται σε κριτική και να κάνει κριτική.

Ένα Πανεπιστήμιο οφείλει να μην υποχωρεί σ' αυτά του τα βήματα, οφείλει να είναι μακρινά από παιγνίδια των καιρών και των καιροσκοπών. Να αντιστέκεται στη φθορά, στο τέλμα και κυρίως οφείλει να μην σιωπά. Ένα Πανεπιστήμιο έχει χρέος να συνεργάζεται με την κοινωνία που του εμπιστεύεται τα παιδιά της και αυτός ο δεσμός συνεργασίας, πάνω σε κοινούς στόχους, είναι και η απάντηση σ' όσους βολεύονται, επαναπαύονται, σε όσους κινούνται από προσωπικά συμφέροντα και καλλιεργούν τη μοιρολατρία σαν τρόπο ζωής.

Οι εκδηλώσεις για την Αρχαία Ελλάδα, διανύουν τον τρίτο χρόνο τους και αυτό νομίζω πως δείχνει πολλά και κυρίως ότι η αναζήτηση της αλήθειας και της γνώσης, είναι επιτακτική ανάγκη ισορροπίας και προόδου.

Άλλωστε μόνο η καλλιέργεια του πνεύματος οδηγεί στην πραγματική

ελευθερία τα άτομα και τους λαούς. Και αυτός εδώ ο λαός πάντα αναγνώριζε τον εαυτό του μόνο μέσα από την ελευθερία.

Θα ήθελα ειλικρινά να σας ευχαριστήσω για το ενδιαφέρον σας και τη συμπαράστασή σας στην προσπάθειά μας αυτή.

Θα ήθελα να ευχαριστήσω όλους τους καταξιωμένους ανθρώπους του πνεύματος και της επιστήμης που ανέβηκαν και θα ανέβουν στο βήμα αυτό να μας μιλήσουν για τόσο σημαντικά πράγματα.

Και για να ξεκινήσω από ...το σπίτι μας, ευχαριστώ πριν απ' όλους την Ευγενία Κουτσοκλιέρη που εκπροσωπεί οργανωτικά το ΕΜΠ στις εκδηλώσεις αυτές.

Ευχαριστώ τον κ. Αντώνη Αναστασάκη και το ΙΔΕΟΘΕΑΤΡΟ, που σήκωσαν μαζί μας το βάρος της οργάνωσης των εκδηλώσεων για την Αρχαία Ελλάδα, τους χορηγούς και ακόμα όλους όσους, με οποιονδήποτε τρόπο προσέφεραν τη βοήθειά τους για να γίνουν πραγματικότητα οι εκδηλώσεις και για να μπορούμε σήμερα να βρισκόμαστε όλοι εδώ.»

Σύντομο χαιρετισμό απήθυνε και ο κ. Ν. Παπανικολάου εκπροσωπούοντας στην εναρκτήρια εκδήλωση την Πολιτική Άνοιξη.

Η Ευγενία Κουτσουλιέρη εκπροσωπώντας την οργάνωση εκ μέρους του ΕΜΠ ευχαρίστησε όλους όσους βοήθησαν για την πραγματοποίηση των εκδηλώσεων:

«Είναι γεγονός ότι οι εκδηλώσεις αυτές έφτασαν στον τρίτο χρόνο τους, χάρη στη δική σας συμπαράσταση, χάρη στο δικό σας ενδιαφέρον και θα ήθελα ειλικρινά να σας ευχαριστήσω γι' αυτό.

Όπως θέλω να ευχαριστήσω τον Πρύτανη του Πολυτεχνείου Νίκο Μαρκάτο που παρά τις δυσκολίες που αντιμετώπισε και αντιμετωπίζει -όπως άλλωστε συμβαίνει με κάθε καινοτόμο και προοδευτικό άνθρωπο- αγωνίστηκε και αγωνίζεται να κρατήσει το Πολυτεχνείο ανοικτό στην κοινωνία και νομίζω ότι τα καταφέρει αρκετά καλά. Άλλωστε κατά τη γνώμη μου, ένας πραγματικός δάσκαλος, που τιμά τον τίτλο του και δεν επαναπαύεται να παίρνει τιμή από τον τίτλο του, έχει πρότυπη φροντίδα την ένταξη των νέων στην κοινωνία, την προσφορά εφοδίων ώστε οι νέοι να είναι πραγματικά χρήσιμοι και συνειδητοποιημένοι πολίτες.

Ευχαριστώ το ΙΔΕΟΘΕΑΤΡΟ για την άριστη συνεργασία μας, που όπως πιστεύω υπήρξε εποικοδομητική σε μια εποχή που υπάρχει πτώση αξιών και τρομερή δυσκολία ακόμη και να μιλήσει κανείς γι' αυτές τις αξίες.

Ευχαριστώ το Υπουργείο Πολιτισμού για την αγίδα που έδωσε για τις φετινές εκδηλώσεις.

Ευχαριστώ τους χορηγούς, που προσέφεραν τα προγράμματα και τις αφίσσες, προσφορά εξαιρετικά σημαντική αν λάβει κανείς υπόψη ότι οι εκδηλώσεις αυτές δεν τυγχάνουν χρηματοδότησης από κρατικούς φορείς ούτε καν για τα λειτουργικά οργανωτικά έξοδα.

Όπως γνωρίζετε η χορηγία στην αρχαία Ελλάδα έπαιξε σημαντικό ρόλο. Εάν δεν υπήρχαν οι χορηγοί ίσως σήμερα να μην είμαστε σε θέση να γνωρίζουμε τα έργα των μεγάλων προγόνων μας. Η χορηγία και σήμερα είναι μια σημαντική προσφορά. Επιτρέπει να υλοποιηθούν προσπάθειες και πιστεύω ότι κάθε χορηγός πρέπει να τιμάται ιδιαίτερα για την προσφορά του γιατί εδώ που τα λέμε τις περισσότερες φορές και στις σημαντικότερες περιπτώσεις, υποκαθιστά στις υποχρεώσεις του το ίδιο το κράτος.

Ευχαριστώ τον διεθνούς φήμης ζωγράφο κ. Θεόδωρο Μανωλίδη, που φιλοτέχνησε το πρόγραμμα των εκδηλώσεων και τις αφίσσες, τον Γιώργο Παϊδούση για την άριστη συνεργασία

Επίδειξη παγκρατίου αθλήματος.

μας κατά τις περιηγήσεις-ξεναγήσεις που από περίπου αποτελούν μέρος του προγράμματος και τέλος τον φίλο Αδωνι Γεωργιάδη, διευθυντή των εκδόσεων «Γεωργιάδη» για την προσφορά του στις εκδηλώσεις αυτές.

Ευχαριστώ όλους τους ομιλητές που ήρθαν να καταθέσουν τις γνώσεις τους και τους προβληματισμούς τους στην αίθουσα αυτή, κάνοντάς μας πλουσιότερους. Ευχαριστώ και όλους που αφανώς εργάζονται δίπλα μας, προσφέροντας κομμάτια από τον εαυτό τους.

Τέλος, ευχαριστώ με όλη μου την καρδιά όλους εσάς που έρχεστε κοντά μας κάθε Τετάρτη, που μετέχετε στις

εκδρομές που οργανώνουμε και που με κάθε τρόπο δείχνετε το ενδιαφέρον σας για την προσπάθειά μας αυτή που αφορά όλους μας και κυρίως για τη φιλία που απλόχερα μας προσφέρετε αυτά τα χρόνια».

Ο Αντώνης Αναστασάκης κατάξιωμένος ηθοποιός και σκηνοθέτης, Διευθυντής του ΙΔΕΟΘΕΑΤΡΟΥ τόνισε στο πόσο σημαντικό είναι οι Έλληνες να διευρύνουν το πνεύμα τους, να μάθουν την αλήθεια της ύπαρξης από τα ιερά κείμενα των προγόνων μας και να κάνουν τρόπο ζωής τις φιλοσοφικές αξίες.

Η πρώτη ομιλία, ήταν αφιερωμένη

Ο Καθηγητής Ε.Μ.Π. Θεοδόσης Τάσιος.

Ο Καθηγητής Ε.Μ.Π. Θεόδωρος Σκουλικίδης.

στους Ολυμπιακούς Αγώνες. «Των εν Ολυμπία το κάλλιστον». Ομιλητής ο κ. Ευθύμιος Χριστοδούλου που επί 35 χρόνια ασχολείται με τη μάχη επαγγελματική δημοσιογραφία, έχει συγγράψει βιβλία και το 1993 κυκλοφόρησε το βιβλίο του «Ελληνικό Παγκράτιο και Ιαπωνικό Καράτε» που υπήρξε η αφορμή ιδρύσεως της Ελληνικής Ομοσπονδίας Παγκρατίου Αθλήματος, στην οποία είναι και εκλεγμένος Γενικός Γραμματέας.

Τους ομιλητές παρουσίασε η *Ευγενία Κουτσογιώρη* με σύντομη αναφορά και εισαγωγή στο θέμα.

Προσεγγίζοντας το πρώτο θέμα, αναφέρθηκε στην Ολυμπία τους Ολυ-

μπιακούς αγώνες και το Παγκράτιο άθλημα.

«Την πεδιάδα της Ολυμπίας, δίπλα στον παραπόταμο του Αλφειού Κλαδέα, επέλεξαν οι Έλληνες ως τόπο τελέσεως των Ολυμπιακών Αγώνων, των πιο σημαντικών αγώνων της αρχαιότητας που ήταν συν τοις άλλοις και εκδήλωση της εθνικής ενότητας όλων των Ελλήνων.

Στο ιερό περίβολο της Άλτεις είχαν χτιστεί ναοί, θησαυροί και άλλα μεγαλόπρεπα οικοδομήματα, με σπουδαιότερο απ' όλα το ναό του Ολυμπίου Διός, που περατώθηκε με την επίβλεψη του Φειδία και στον οποίο είχε τοποθετηθεί το χρυσελέφαντινο άγαλμα του

πατέρα των θεών ένα από τα 7 θαύματα του κόσμου. Ήταν τόσο μεγάλο το άγαλμα, που καθώς έλεγαν, αν σηκώνονταν όρθιος ο θεός, θα τρυπούσε τη στέγη του ναού. Από το άγαλμα αυτό δυστυχώς δεν έμεινε τίποτα και ότι γνωρίζουμε είναι από τις περιγραφές κυρίως του Πανσανία.

Υπήρχαν βεβαίως και άλλα οικοδομήματα πολύ σημαντικά στο χώρο της Ολυμπίας, όπως ο ναός της Ήρας, ο ναός της Μητέρας των θεών, το Μητρώον, ο ιερός του Πέλοπος, το Βουλευτήριο, 12 θησαυροί και πιο πέρα το Στάδιο και το Γυμνάσιο.

Μεγάλοι σεισμοί και πυρκαγιές κατέστρεψαν όλο αυτό το μεγαλείο και το πλήθος των αγαλμάτων που κοσμούσαν τα κτίρια και τέλος η πλημμύρα του Αλφειού και του Κλαδέα εξαφάνισε κάτω από τη λάσπη και παρέσυρε ότι είχε απομείνει.

Μέσα σ' αυτή την καταστροφή έμειναν μόνο μερικά αριστουργήματα που κοσμούν ελληνικά αλλά και ξένα μουσεία και ο Ερμής του Πραξιτέλους που βρίσκεται στο μουσείο της Ολυμπίας.

Η Ολυμπία όμως δεν είναι ένας τόπος που τον έβρισε ο χρόνος. Είναι μία ιδιαίτερη περιοχή που έμεινε στην ιστορία κυρίως για τους Ολυμπιακούς αγώνες που τελούνται κάθε 4 χρόνια εκεί.

Κατά την παράδοση τους αγώνες ίδρυσε ο Πέλοπας όταν νίκησε στις αρματοδρομίες τον βασιλιά της Πίσας Οινόμαο. Η ιστορία αναφέρει ότι οι αγώνες ιδρύθηκαν από τον Λυκούργο της Σπάρτης και τον Ίφίτο από την Ήλιδα, που τους έδενε ιερός δεσμός και όρκος.

Για να πραγματοποιηθούν οι αγώνες σταματούσε κάθε εμπόλεμη κατάσταση σ' ολόκληρη την Ελλάδα και οι σπονδοφόροι κήρυτταν στις Ελληνικές πόλεις την εκεχυρεία, καλώντας τους θεατές και αθλητές να έρθουν στην Ολυμπία.

Εκτός από τους αθλητικούς αγώνες υπήρχαν και μουσικοί αγώνες και η νίκη κάθε αθλητή σήμαινε τη νίκη της πόλεως καταγωγής του...

Το παγκράτιο, από τα αρχαιότερα ελληνικά αγωνίσματα, θεωρείτο εφεύρεση του Θησέα και πιστευότο ότι μ' αυτό τον τρόπο αγωνίστηκε με τον Μινώταυρο.

Το παγκράτιο σύγκεται από πάλη και πυγμή και υπήρχε απαγόρευση χρησιμοποίησης οδόντων και ονύχων. Νικητής στο παγκράτιο θεωρείτο αυτός που θα ανάγκαζε τον αντίπαλό του να *απαγορεύσει*, δηλαδή να ομολο-

Από την ομιλία της δημοσιογράφου Τζούλης Πιτσούλη.

γήσει την ήττα του. Γι' αυτόν όμως, που από φιλοτιμία δεν ομολογούσε την ήττα του και συνέχιζε να αγωνίζεται με δεδομένη τη δεινή θέση που τον είχε φέρει ο συναγωνιστής του, το παγκράτιο μπορούσε να αποβεί γι' αυτόν πολύ επικίνδυνο ακόμη και για τη ζωή του...

Το θέμα του θα αναπτυχθεί, είναι συν τοις άλλοις και πολύ επίκαιρο φέρος που θα γίνουν και οι Ολυμπιακοί Αγώνες, δυστυχώς εκτός Ελλάδος και δυστυχώς χωρίς την εξασφάλιση της εκεχειρίας που είναι και από τα πιο σημαντικά μηνύματα».

Στη συνέχεια παραθέτουμε ένα σημαντικό απόσπασμα από την ομιλία του κ. Χριστοδούλου δίνοντάς σας και την πληροφορία ότι το παγκράτιο άθλημα συμπεριελήφθη, λίγους μήνες μετά την ομιά, στα επίσημα Ολυμπιακά άθληματα.

«...Ως άθλημα, των αρχαίων Ελλήνων, ήταν και αυτό μια αγωγή. Και μάλιστα, μια ξεχωριστή αγωγή, αφού στη διδασκαλία και εφαρμογή του, ήταν συμπυκνωμένη ολόκληρη η περί αθλητισμού φιλοσοφία των Ελλήνων.

Η ηθική διδασκαλία, που ήταν το σπουδαιότερο μέλημα του Παγκρατίου, βασιζόταν στα διδάγματα που έδιναν οι δώδεκα άθλοι του Ηρακλή, οι οποίοι υπήρχαν ως ανάγλυφα στα αετώματα και μετώπες πολλών Ναών.

Και τούτο γιατί, οι μύθοι του Ηρακλή, είχαν τριπλό συμβολισμό:

1ον Διέσωζαν με αλληγορική μορφή αναμνήσεις γεγονότων, που σχετίζονταν με την επιστροφή-κάθοδο των Δωριέων, με την οποία καθιερώθηκε η νέα λατρεία του Δία, λατρεία απαλλαγμένη από τοτεμικά λατρευτικά μυστηριακά στοιχεία. Μ' αυτήν, οι θεοί έγιναν πιο ανθρώπινοι, με αισθήματα, συμπάραση, προσοασία, αλλά και νόμους, τιμωρίες, δικαιοσύνη, φιλία, φως.

Και αυτά, ήταν τα πρώτα και κύρια διδάγματα-αρχές, πάνω στα οποία βασιζόταν η εφαρμογή του Παγκρατίου.

2ον Απόδειχναν ότι τα αθλητικά έργα και κατορθώματα, δεν παράγονται αποκλειστικά από ένα κορμί, όσο καλογυμνασμένο κι αν είναι αυτό, αν από εκείνον που το κατέχει απουσιάζει η αγαθή και καλλιεργημένη ψυχή, το εύστροφο μυαλό, το σθένος, η πίστη, η επιμονή.

Εκείνες δηλ. οι απαραίτητες πνευματικές και ψυχικές αρετές, που είναι και οι βάσεις του Παγκρατίου. και

3ον Συμβόλιζαν την απόλυτη σχέση που έχει ο άνθρωπος με τις μυστηρια-

Από την ομιλία της φιλόλογου - συγγραφέως κ. Άννας Ευσταθίου.

κές, τις ανεξερεύνητες και απολέμητες δυνάμεις της Φύσεως, γιατί αυτές ορίζονται απ' τους Θεούς, αλλά και με τις ηθικές εκείνες δυνάμεις που, όταν τηρούνται, ευαρεστούν και ικανοποιούν τους Θεούς.

Σύμφωνα με τα παραπάνω, θα αναφέρω ενδεικτικά ότι, ο πνιγμός του λιονταριού της Νεμέας, συμβόλιζε την ηθική δοκιμασία του ανθρώπου που πνίγει τις ενστικτώδεις ορμές του και κατανικά τον εγωισμό και την έπαυση. Διδάσκει ότι οι άνθρωποι πρέπει να είναι ευσεβείς προς το Θεό, να συμμορφώνονται προς τις εντολές του, να υπακούουν τους ανωτέρους τους και να τηρούν τις διαταγές τους.

Εξέχουσα θέση δηλ. κατέχουν εδώ η θρησκευτικότητα και οι ηθικές αρχές, που ευκρινέστατα καταφαίνονται στους Παγκρατιστές, με τη συμπεριφορά τους προς τους άλλους με τη χρήση της υπερδύναμης που διαθέτουν, και ιδιαίτερα προς τους συναθλητές-συναγωνιστές τους, τους οποίους σέβονται και εκτιμούν, δεν αποβλέπουν στην εξόντωσή τους, όπως συμβαίνει σε συγγενικά προς το Παγκράτιο αθλήματα και αναγνωρίζοντας τον καλύτερό τους, τον αποδέχονται και τον συγχαίρουν.

Ένα δεύτερο παράδειγμα, η Λερναία Ύδρα, που είναι το σύμβολο της αδράνειας, της σήψης, καταστάσεων που αποδιώχνονται με την άσκηση, την εγρήγορση, την ετοιμότητα, που κύρια διδάσκει το Παγκράτιο.

Ένα τρίτο, είναι οι Στυμφαλίδες όρνιθες, που υπονοούσαν τις ταπεινές σκέψεις, απ' τις οποίες πρέπει οπωσδήποτε να απέχουν οι παγκρατιστές.

Ο Ταύρος της Κρήτης, επίσης, συμβόλιζε τις αχαλίνωτες γενετήσιες ορμές, οι οποίες πρέπει οπωσδήποτε να τιθασεύονται.

Γενικά, ο Ηρακλής με τους άθλους του, έγινε ο εκφραστής της νίκης του ορθού λόγου πάνω στα σκοτεινά πάθη. Της ηθικής πειθαρχίας πάνω στην αναρχία των ορμών και ενοτήτων. Της διάλυσης των σκοτεινών φαντασμάτων του υποσυνείδητου, από τη δύναμη της λογικής ισορροπίας.

Από τους άθλους του Ηρακλή, και από τα κατορθώματα του Θησέα - και οι δύο, υπόψη, φαίνονται ως ιδρυτές του Παγκρατίου - συνάγονται τα συμπεράσματα-διδασκαλίες, που βρίσκουν απόλυτη εφαρμογή στο Παγκράτιο, τον οποίον με αισθημα ευθύνης, με μεθοδικότητα, με επιστημονική παρακολούθηση και με όσο το δυνατόν περισσότερη πιστότητα προς το αρχαίο ελληνικό κάλλιστο αυτό άθλημα, επιχειρείται σήμερα αποκατάσταση, αναβίωση και διδασκαλία του στους νέους Παγκρατιστές.

Και τα συμπεράσματα αυτά λένε ότι:

1. Η ζωή πρέπει να είναι μια συνεχής προσπάθεια και αγώνας ακατάπαυτος, για όλους εκείνους που θέλουν να φανούν χρήσιμοι στους συνανθρώπους τους.
2. Όσοι έχουν πεποιθήση στην ανδρεία τους θα πρέπει να διακατέχονται από ταπεινοφροσύνη, όπως ο Ηρακλής και ο Θησέας.
3. Η υπερφυσική σωματική δύναμη και η μεγάλη πνευματική ευφυία, πρέ-

πει να χρησιμοποιούνται για έργα αγαθά και ωφέλιμα για τους άλλους ανθρώπους και ενεργητικά για την πατρίδα...»

Η ενεργητική εκδήλωση έκλεισε με επίδειξη του Παγκρατίου από αθλητές που ήρθαν ευγενώς προσφερθέντες από τη Λαμία και ανήκουν στην «Ελληνική Ομοσπονδία Παγκρατίου Αθλήματος».

Κατά την δεύτερη μέρα των εκδηλώσεων στις 17 Ιανουαρίου το ακροατήριο είχε την ευκαιρία να παρακολουθήσει τη διάλεξη του καθηγητή ΕΜΠ Θεοδ. Τάσιου, ενός από τους λίγους με το χάρισμα να συναρπάζει και με όσα πρωτότυπα λέει και με τον τρόπο που τα λέει. Θέμα της ομιλίας του «Η καθαριστική στην Ελληνική Μυθολογία». Στο βήμα του διαδέχθηκε ο ιστορικός κ. Χρίστος Λάζος με θέμα «Αρχιμήδης ο ευφυής Μηχανικός».

Στις 24 Ιανουαρίου μια χαρισματική ομιλία με πολυετή προσφορά στα Ελληνικά Γράμματα η κα Άννα Ευσταθίου, φιλόλογος, μέλος της Ακαδημίας της Βασκωνίας και Διευθύντρια Σπουδών της «Ελληνικής Αγωγής» μίλησε με θέμα «Ερασμακή προσφορά - Αλήθεια ή πλάνη», αποδεικνύοντας με πολλά στοιχεία και γλαφυρότητα την προσπάθεια παραγκωνισμού και εξαφάνισης της ελληνικής γλώσσας.

Στις 31 Ιανουαρίου, ένας ακόμη πολυτεχνειακός, ο ομότιμος καθηγητής Θεοδ. Σκουλικίδης αναφέρθηκε με

απλότητα και σαφήνεια κερίζοντας τους ακροατές σ' ένα θέμα που ουσία αναφερόταν σε ειδικούς.

«Αρχαία Μνημεία - Φθορά και προστασία».

Ένα μνημείο όπως ετυμολογικά η λέξη δηλώνει είναι η υλοποιημένη ανάμνηση ενός σημαντικού γεγονότος, μιας σημαντικής πνευματικής κατάκτησης. Η λέξη περικλύει το κάλλος, τη μεγαλοπρέπεια, την ανάταση, την πνευματική εξέλιξη. Ο κ. Σκουλικίδης με την εμπειρία του λόγω της πολυετούς ενασχόλησής του με την προστασία των μνημείων έδωσε την πραγματική διάσταση της φθοράς και κατέθεσε πολύτιμες λύσεις για την προστασία των Μνημείων.

Λόγω της απουσίας του κ. Γ. Γκιόλβα τη θέση του στο βήμα πήρε ο κ. Αριστοειδής Παπανδρέου μιλώντας για τον Αριστοτέλη, στο οποίο και αποδίδεται η λέξη ενέργεια ως τεχνικός όρος.

Στις 7 Φεβρουαρίου ο καθηγητής του Πανεπιστημίου της Στοκχόλμης Τσ. Κωστόπουλος μίλησε με θέμα «Το αρχαίο Ελληνικό πνεύμα ως μοναδικός στυλοβάτης της νέας τάξης πραγμάτων».

Στο δεύτερο μέρος της εκδήλωσης είχαν κληθεί οι Δήμαρχοι, της Αττικής για να συζητήσουν «τα προβλήματα των Δήμων της Αττικής στην Αρχαιότητα και σήμερα», να εκθέσουν τις απόψεις τους και να κάνουν διάλογο με τους πολίτες. Και ενώ η Αττική

αριθμεί κάποιες δεκάδες δήμων, παρέστησαν μόνο οι δήμαρχοι, Ηλιουπόλεως, Αγίου Δημητρίου και οι αντιδήμαρχοι Ψυχικού και Ηλιουπόλεως. Όλοι οι άλλοι αγνόησαν την πρόσκληση, δεν ειδοποίησαν ότι δεν μπορούν να παραστούν «ονομπάροντας» με ανεπίτρεπτο τρόπο τους πολίτες στους οποίους και υπόσχονται σε κάθε προεκλογική εκστρατεία τόσα πολλά.

Αν μη τι άλλο ήταν μια ευκαιρία γι' αυτούς να εκθέσουν τα ιδιαίτερα προβλήματα των δήμων τους σ' έναν πανεπιστημιακό χώρο, να καταγγείλουν πράγματα που με μεγάλη σπουδή θα το έκαναν αν τους προσκαλούσε ένας τηλεοπτικός σταθμός. Ήταν μία ευκαιρία γι' αυτούς να δείξουν ότι σέβονται και τιμούν τον πολίτη, τον απλό πολίτη αυτής της χώρας, ότι σέβονται και τιμούν ένα ΑΕΙ που τους κάλεσε, δείχνοντας ενδιαφέρον για το έργο τους και τα τεράστια προβλήματα που αντιμετωπίζει η κοινωνία.

Στις 14 Φεβρουαρίου η Αρχαιολόγος κ. Τερέζα Μουτσούπουλου μίλησε με θέμα «Ελλάς - Κίνα ένας πολιτισμός;» δίνοντας τη δική της άποψη για τα κοινά στοιχεία των δύο πολιτισμών.

Στις 21 Φεβρουαρίου δύο ομιλίες που χαιρέτιστηκαν με ενθουσιασμό από το κοινό. Ο γιατρός Φώτης Παπαθανασίου μίλησε με θέμα «Η Επικαιρότητα της Στωϊκής φιλοσοφίας» και η δημοσιογράφος Τζούλη Πιτσούλη για τους «Θανατοναύτες».

Περιηγήσεις - επισκέψεις - ξαναγήσεις

Ο Πατριάρχης Αλεξανδρείας Παρθένιος, υποδέχεται στο Πατριαρχείο τους εκπροσώπους των εκδηλώσεων για την Αρχαία Ελλάδα.

Οι φετεινές εκδηλώσεις για την Αρχαία Ελλάδα ουσιαστικά ξεκίνησαν με δύο εκδρομές που χρονικά προηγήθηκαν της επίσημης έναρξης των εκδηλώσεων.

Η πρώτη επίσκεψη έγινε στο Ιερό της Δήλου με ξενάγηση στους ναούς του Απόλλωνα, τον αρχαίο Κούρο, τη γενέτειρα λίμνη του Απόλλωνα, τους πέντε Λέοντες, τις κατοικίες Ελληνιστικής εποχής, την οικία του Διονύσου της Τρίαινας, των Δελφινιών, των Μασκών, το αρχαίο θέατρο, τον ξενώνα και το Ρωμαϊκό Υδραγωγείο.

Ομιλητές οι κ.κ. Ευγενία Κουτσουλιέρη, Αντώνης Αναστασάκης, Τζούλη Πιτσούλη, και ο συγγραφέας, ερευνητής, δρ. Μηχανολόγος - Ηλεκτρολόγος ΕΜΠ Ζήγκφριντ Πετρίδης, ο οποίος έδωσε και διάλεξη στο ΕΜΠ με θέμα «Οδύσσεια - Μια ναυτική εποποιΐα προϊστορικών ελλήνων στην Αμερική».

Η δεύτερη επίσκεψη ήταν πολυήμερη και έγινε στην Αλεξάνδρεια, το Κάιρο, το Ελ Αλαμείν, τη Μάρσα Μαντρούχ με κατάληξη στην Οάση Σίουα, όπου οι εκδρομείς ξεναγήθηκαν στην γύρω περιοχή και από την υψειθυνη των εκεί ανασκαφών και Α. Σουλβατζή, η οποία και δεν θέλησε να οδηγήσει τους εκδρομείς στον τόπο των ανασκαφών.

Είναι αξιοσημείωτο ότι στην Οάση Σίουα υπάρχουν και άλλες αντιπροσωπευτικές από άλλα κράτη που κάνουν ανασκαφές για τον ίδιο λόγο. Σύμφωνα με τα αρχαία κείμενα που οδήγησαν τον αρχαιολόγο στην επιλογή της Σίουα, ο Μ. Αλέξανδρος μετά το θάνατό του στη Βαβυλώνα ταριχεύτηκε (άποψη η οποία επεκράτησε από τον Πτολεμαίο που πέθανε σε ηλικία 85 ετών και ο οποίος είχε σημειώσει ότι το βάρος του νεκρού ήταν σαν μικρή ασπίδα) και ξεκίνησε η νεκρική πομπή για τη Μακεδονία. Σε κάθε πόλη σταματούσαν για να γίνουν γιορτές, θυσίες και αγώνες προς τιμήν του νεκρού, γιατί ο Αλέξανδρος δεν ήταν ένας απλός βασιλιάς αλλά του αποδίδονταν τιμές Θεού. Μετά από 2 περίπου χρόνια όταν η πομπή έφτασε στη Συρία, ο Πτολεμαίος όρμησε με τους ανθρώπους του και έκλεψε το σώμα του Αλέξανδρου από τον Περόδικια, παραπλανώντας αυτούς που το μετέφεραν, και οδηγώντας το σ' έναν τόπο που μέχρι τον 15ο αιώνα είχε το όνομα Αλεξανδράγεια και από τον 17-18ο αιώνα ονομάστηκε Σίβα (ο Πτολεμαίος έφερε τον νεκρό του Αλέξανδρου στη Σίβα για να ταφεί κοντά στον Αμμώνα, που τον θεωρούσαν πατέρα του).

Μάλιστα σ' αυτή την περιοχή σε μια λίμνη υπάρχει ένα νησάκι που ακόμη ονομάζεται Βουβαλίζ.

Σύμφωνα με το θρύλο σ' αυτό το νησί άφησαν τα βόδια που έσερναν την άμαξα με τον νεκρό για να πεθάνουν από φυσικό θάνατο, γιατί τα θεωρούσαν ιερά εφ' όσον είχαν σύρει την άμαξα ενός Θεού.

Οι εκδρομείς επισκέφτηκαν στην περιοχή το «Αμμώνιο», στο οποίο είχε έρθει ο Μ. Αλέξανδρος αφού είχε στεφθεί στη Μέμφιδα Φαρραώ, επειδή ελευθέρωσε την Αίγυπτο από το ζυγό και ακόμη την αρχαία Πηγή του Διός, γνωστή ως λουτρό της Κλεοπάτρας στην οποία η θερμοκρασία του νερού αλλάζει κατά τη διάρκεια της μέρας όπως είχε παρατηρήσει και ο Πανσενίας.

Η κοινωνία στη Σίουα είναι κλειστή, ενώ υπάρχει τοπική γλώσσα που δεν γράφεται αλλά μεταδίδεται προφορικά. Ακόμη οι κάτοικοι λένε πως είχαν

προγόνους Έλληνες ενώ διακρίνονται για κάποια χαρακτηριστικά που θυμίζουν ελληνική νοοτροπία.

Μία από τις ωραιότερες και συγκινητικές στιγμές που έζησαν οι εκδρομείς ήταν η υποδοχή τους στο Πατριαρχείο Αλεξανδρείας από τον Πατριάρχη κ. Παρθένιο. Στη σύντομη ομιλία του ο Πατριάρχης αναφέρθηκε στον Ελληνισμό της Αιγύπτου και ιδιαίτερος της Αλεξανδρείας και για άλλη μια φορά ευχαρίστησε και ζήτησε να διαβιβαστούν οι ευχαριστίες της κοινότητας στο ΕΜ. Πολυτεχνείο για τη σημαντική συμβολή του στην ίδρυση του Πανεπιστημίου Μ. Αλεξάνδρου.

Οι άλλες προγραμματισμένες εκδρομές των εκδηλώσεων για την Αρχαία Ελλάδα, έγιναν: α) στις 28 Ιανουαρίου

Επίσκεψη - προσκύνημα στο μνημείο των Ελλήνων, στο Ελ Αλαμείν.

Ο ναός του Αμμωνα Ρα, στην οάση Σίουα.

Από την επίσκεψη στη Δήλο.

στο Καβείο Θεραπευτήριο Θηβών με ξενάγηση και στο Μουσείο Θηβών και στο Τροφώνιο Μαντείο και β) στις 25 και 26 Φεβρουαρίου στο Δίον και τη Βεργίνα, όπου οι

επισκέπτες είχαν την ευκαιρία να ξεναγηθούν στο Ιερό του Ολυμπίου Διός (πρόποδες Ολύμπου) και στους τάφους και τον θησαυρό του Φιλίππου, τα περίφημα ευρήματα

του καθηγητή Μ. Ανδρόνικου. Κύριοι ομιλητές στις εκδρομές ήταν οι κ.κ. Ευγενία Κουτσουλιέρη, Αντώνης Αναστασάκης και Τζούλη Πιτσούλη.

Στα πρόσωπα της Ανατολής κοιμάται ο Χρόνος.

Στα πλαίσια των εκδηλώσεων για την Αρχαία Ελλάδα έγινε στο κινηματοθέατρο ΑΣΤΥ στις 18 Φεβρουαρίου η προβολή της ταινίας - ντοκιμανταίρ «Στα πρόσωπα της Ανατολής κοιμάται ο χρόνος». Η ταινία αυτή σε σκηνοθεσία *Νίκου Αναγνωστόπουλου* που προβάλλει τα αρχαιολογικά ευρήματα του αρχαιολόγου *Βίκτωρα Σαριγιαννίδη*, στοιχειοθετεί με τον καλύτερο τρόπο την κοινωνική - πολιτιστική δράση των προγόνων μας, στα βάθη της Ασίας, φέρνοντας στο φως μια ανεκτίμητη ιστορική αλήθεια.

Όσοι είχαν την ευκαιρία να παρακολουθήσουν την προβολή της ταινίας, ένοιωσαν ασφαλώς συγκίνηση που ο Ελληνικός Πολιτισμός άνθισε στα βάθη της Ανατολής (υπάρχουν ευρήματα από το 2000 π.Χ.), που ο Μ. Αλέξανδρος στην εκστρατεία του στην Ασία άφησε όχι μόνο τα ίχνη του ελληνικού πολιτισμού, αλλά και... συγγενείς των Ελλήνων, να δηλώνουν 2.500 χρόνια μετά, με δέος και περηφάνεια την καταγωγή τους απ' αυτόν.

Το Νοχούρ της Τουρκμενίας, στις ανατολικές ακτές της Κασπίας Θαλάσσης, είναι το παλαιότερο χωριό της φυλής των Νοχουρλί. Οι κάτοικοι κρατούν έντονη την ιστορική μνήμη, την μεταδίδουν από γενιά σε γενιά στα παιδιά τους και λένε πως είναι Έλληνες. Το γένος τους δημιουργήθηκε από τους τραυματισμένους στρατιώτες του Μ. Αλεξάνδρου, που έμειναν στη γη αυτή, ιδρύοντας την πόλη τους. Δείχνουν μάλιστα, για πιστοποίηση, και την ιερή σπηλιά, ψηλά στον έβδομο λόφο του Νοχούρ, όπου κατέλυσαν οι τραυματισμένοι στρατιώτες, πριν κατεβούν στην κοιλάδα.

Είναι γεγονός ότι ο Μ. Αλέξανδρος έμεινε χαραγμένος στην παράδοση των λαών της Ανατολής, κυρίως γιατί η διάδοση του Ελληνικού πολιτισμού, έγινε με σεβασμό στα ήθη και έθιμα των περιοχών που κατέκτησε. Σεβάστηκε θεούς και προγονικούς ήρωες, σεβάστηκε ιερά και λατρευτικά σύμβολα, σεβάστηκε τον ίδιο τον άνθρωπο και την γη του. Έτσι το όνομά του ποτέ δεν έσβησε από την μνήμη των

λαών. Παρέμεινε μια μορφή θεοποιημένη, μια ανάμνηση μεγαλείου και ανθρωπισμού, ένας δικός τους άνθρωπος στην ιστορία και τις παραδόσεις τους, αυτός που τους εξάφαισε μέσα στους αιώνες την συγγένεια με τους Έλληνες, την αίσθηση και την περηφάνεια αυτής της συγγένειας.

Στην Ανατολή τα ελληνικά φύλλα από τα βάθη ακόμα της προϊστορίας άφησαν τα σημάδια τους.

Ο έλληνας αρχαιολόγος Βίκτωρ Σαριγιαννίδης, με μια πολυετή προσπάθεια, έφερε στο φως ανεκτίμητα ευρήματα ελληνικού πολιτισμού, μινωϊκού, μυκηναϊκού, αχαϊκού και αιγαιοπελαγίτικου.

Σκυμμένος χρόνια πάνω από τη γη της Ανατολής, έστησε κάτω από τον ήλιο τον κόσμο των θεών και των ηρώων των Ελλήνων, τον κόσμο που φωνάζει από τα βάθη του χρόνου την ελληνικότητά του.

Την ταινία ευγενώς προσέφερε στους οργανωτές των εκδηλώσεων, το Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου.